14/10/2019

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ЛОВЧАНСКИ МИТРОПОЛИТ ГАВРИИЛ, ВАРНЕНСКИ И ВЕЛИКОПРЕСЛАВСКИ МИТРОПОЛИТ ЙОАН, НЕВРОКОПСКИ МИТРОПОЛИТ СЕРАФИМ И ВИДИНСКИ МИТРОПОЛИТ ДАНИИЛ

В отговор на множество отправени към нас въпроси поради предизвикано смущение в душите на нашите пасоми и недоумение сред църковното общество в България, както и в качеството ни на български архиереи, членове на Светия Синод на Българската православна църква – Българска Патриаршия, държим да направим следното изявление:

Българската православна църква – Българска Патриаршия се управлява от Светия Синод (Устав на БПЦ – БП, чл. 5), а всички решения в нея се вземат от Светия Синод като колективен орган, при спазване на предвидените от Устава процедури, при зачитане на духа и буквата на свещените канони на Църквата и в братско общение между синодалните архиереи. Правото на изразяване на свободно мнение на всеки от архиереите, не обвързва Светия Синод с неговото съдържание, нито се явява официална позиция на Църквата.

Основополагащо за нормалното функциониране на всяка общност е доверието и взаимното уважение между нейните членове. При възникването на каквито и да е въпроси, недоумения, неясноти или противоречия, вкл.

несъгласия по дадени въпроси сред българските архиереи, първото място, където тези въпроси могат и трябва да се разгледат, са заседанията на Светия Синод. Общуването чрез отворени писма може да бъде оправдано само тогава, когато не съществуват легитимни средства за комуникация (респ. не се свикват заседания на Светия Синод) или когато съответният въпрос е преминал вече през заседание на Светия Синод и не е бил разгледан и разрешен подобаващо. В противен случай не даваме пример за отношения на братска любов и доверие, а по-скоро рискуваме да всеем съблазън и смущение сред верните (Мат. 18: 6 – 7).

Желаем да заявим, че предвидената за 9 октомври 2019 г. среща с Волоколамския митрополит Иларион, председател на Отдела за външни църковни връзки на Руската православна църква – Московска Патриаршия и придружаващите го духовници, нямаше задължителен характер, а съгласно изпратеното от Главния секретар на Светия Синод Мелнишки епископ Герасим с благословението на Негово Светейшество Българския Патриарх Неофит до синодалните архиереи писмо, беше оставено на избора на всекиго от нас с оглед на нашата служебна програма и епархийски дела, дали може или не може да присъства.

В конкретния случай, ние, като архиереи на БПЦ, се отзовахме със синовна обич и архиерейска съвест на молбата на Светейшия Български патриарх Неофит, както между впрочем сме се отзовавали и при други подобни покани за срещи с архиереи от други поместни църкви, в т.ч. и техни предстоятели, например по конкретния „украински въпрос“ с Кипърския архиепископ Хризостом, както и с делегация, начело с Френския митрополит Емануил от Вселенска Патриаршия. В тези и подобни на тях случаи ние сме се отзовавали с необходимото уважение и братска любов. Нямаме никакво основание или притеснение да не се срещнем и с нашия събрат от Руската православна църква Волоколамския митрополит Иларион (Алфеев). Това е въпрос на църковно съзнание и уважение към свещения сан.

По отношение на въпроса за диптисите трябва да направим следните уточнения:

– От реда на диптисите не произтичат никакви привилегии; те имат богослужебен характер;

– Не можем да приемем използването им в контекст, чрез който се правят внушения, че ние сме „малка църква“ и се омаловажават независимите управленски решения на автокефалната Българска православна църква;

– Използването на диптисите в подобен контекст не беше аргумент при вземането на решение на Светия Синод на БПЦ при произнасянето му за неучастие в Критския събор през 2016 г.

Времето за вземане на едно или друго решение е въпрос на преценка на съборната, самоуправляема Българска православна църква и не се влияе от това кога една или друга поместна църква е взела или отказва да вземе решение по съществен въпрос за единството на Светото Православие.

Българската православна църква – Българска Патриаршия е автокефална поместна църква, неразделен член на Едната, Света, Съборна и Апостолска Църква, и като такава се намира в живо и действено евхаристийно, догматическо и каноническо общение с всички останали поместни православни църкви (Устав на БПЦ – БП, чл. 1, ал. 1 – 2). Никакви извънцърковни фактори и съображения не могат да влияят на братските, дружески отношения на любов с всички поместни църкви. Поради това ние няма от какво да се страхуваме и винаги имаме готовността и радостта да посрещнем всеки наш брат архиерей, независимо от коя поместна църква идва той, да проявим подобаващото гостоприемство, верни на повелите на нашия Господ, Бог и Спасител Иисус Христос, Който, като дойде, благовести мир на „далечни и близки, защото чрез Него и едните и другите имаме достъп при Отца, в единия Дух.“ (Еф. 2: 17 – 18)

bg-patriarshia.bg